

มาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสังกัดโรงเรียนบ้านม่วง

๑. นโยบาย

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแจ้งให้โรงเรียนบ้านม่วง ทบทวนบทบาทหน้าที่และแนวทางการปฏิบัติงานในกรณีกระทันหัน เพื่อออกมาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สังกัด สพฐ. ให้ครอบคลุม กฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องทุกสถานการณ์ โดยให้ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนร่วมกันออกความคิดเห็น แล้วออกเป็นประกาศแจ้งให้ทราบโดยทั่วกัน และให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารวบรวมมาตรการป้องกันภัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จัดส่งให้กับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในการจัดทำมาตรการกลางในการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งที่อยู่ของเว็บไซต์ (URL) เพื่อจัดทำลิ้งค์ เชื่อมต่อเว็บไซต์ของส่วนกลาง ภายในวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจช่วยเหลือข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉก.คศ.) และศูนย์เฉพาะกิจ คຸ່ມគອງและช่วยเหลือเด็กนักเรียน (ฉก.ชน.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อช่วยเหลือ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กรณีเกิดเหตุความรุนแรงอันนำไปสู่การฟ้องร้องต่างๆ เนื่องจากสภาพปัญหาในปัจจุบันได้เกิดเหตุการณ์ที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้ถูกกล่าวหาและหรือได้กระทำความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา และมีการเผยแพร่สู่สังคมออนไลน์สาธารณะ อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว เมื่อเกิดเหตุไม่พึงประสงค์ทุกครั้ง ให้ สพฐ. ตรวจสอบเบื้องต้นว่ามีมาตรการป้องกันภัย หรือไม่ และได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันภัยหรือไม่ ถ้าไม่ดำเนินการตามมาตรการป้องกันภัย ถือเป็น การบกพร่องต่อหน้าที่ราชการแล้วแต่กรณี รวมถึงให้ตรวจสอบมาตรการป้องกันภัยที่กำหนดไว้ว่าครอบคลุมเหตุที่เกิด หรือไม่ หากยังไม่ครอบคลุมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้มีการปรับปรุงมาตรการป้องกันภัยเป็นปัจจุบันและทันต่อ เหตุการณ์

๒. เป้าหมาย

- ๑) เพื่อให้มีมาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
- ๒) เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับการปกป้อง คຸ່ມគອງ ความปลอดภัย ในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสังคม
- ๓) เพื่อสร้างความตระหนักในการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีความรู้ ความเข้าใจ ในการป้องกันภัยต่าง ๆ อันอาจเกิดขึ้น

๓. สาเหตุการเกิดภัย และมาตรการป้องกันภัย

ผลจากการร่วมออกความคิดเห็นของผู้บริหาร บุคลากร เกี่ยวกับภัยที่มีสาเหตุเกิดจากองค์ประกอบต่าง ๆ และต้องมีการกำหนดมาตรการป้องกันภัย สรุปได้ ดังต่อไปนี้

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๑.๓ การลงโทษนักเรียน	<p>๑. สถานศึกษาจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อทำความเข้าใจ หรือหรือทำข้อตกลงร่วมกันในเรื่องการลงโทษนักเรียนที่สามารถทำได้ แต่จะต้องปฏิบัติตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง คือ ห้ามลงโทษนักเรียนด้วยวิธีรุนแรงเกินกว่าเหตุ หรือด้วยความโกรธหรือพยาบาท แต่ต้องคำนึงถึงอายุและพฤติการณ์การกระทำผิด</p> <p>๒. สถานศึกษาทำหนังสือแจ้งความประพฤติของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบพร้อมกับหาแนวทางแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>๓. กรณีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาลงโทษนักเรียนที่มีความประพฤติผิดกฎ โดยลงโทษไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ สถานศึกษาต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และแจ้งให้ผู้ปกครองและรายงานผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ</p>
	๑.๔ การอุทิศเวลาของตนให้แก่นักเรียน	<p>๑. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อทราบว่า ครูต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ นักเรียน หากมีพฤติกรรมที่ไม่ชอบโดยใช้เวลาราชการไปทำธุระส่วนตัวหรือไปหาผลประโยชน์อย่างอื่น ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย</p> <p>๒. สถานศึกษาต้องควบคุม กำกับ ดูแลให้ครูปฏิบัติหน้าที่จัดการเรียนการสอนและอุทิศเวลาของตนให้แก่ นักเรียน</p>
	๑.๕ ต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยาม และการรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ	<p>๑. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อทราบว่า ครูต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยาม และต้องการรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนอยู่เสมอ ไม่ประพฤติชั่ว หากมีพฤติกรรมไม่เป็นไปตามข้อกำหนดนี้ ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย และถูกลงโทษทางวินัย</p> <p>๒. สถานศึกษาต้องควบคุม กำกับ ดูแลให้ครูปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามหรือข่มเหงนักเรียน และการรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนอยู่เสมอ โดยไม่กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	<p>ภัยบุคคล</p> <p>๒. ครูกับบุคคลภายนอก</p> <p>๒.๑ การลงโทษนักเรียน</p>	<p>๑. สถานศึกษาจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อแจ้งพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ รวมทั้งหาแนวทางในการแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>๒. เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาลงโทษนักเรียนที่มีความประพฤติผิดกฎ ระเบียบ ไม่เป็นไปตามกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ สถานศึกษาต้องแจ้งให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบพร้อมกับระบุเหตุและการลงโทษ</p> <p>๓. สถานศึกษาร่วมกับผู้ปกครองนักเรียนเพื่อจัดกิจกรรมเสริมสร้างพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปด้วยดี</p>
	<p>๒.๒ ต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ชุมชน สังคม สุภาพเรียบร้อย ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามหรือข่มเหงประชาชน ให้การต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ และการรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ</p>	<p>๑. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อทราบว่า ครูต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ ชุมชน สังคม สุภาพเรียบร้อย ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามหรือข่มเหงประชาชน ให้การต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ และต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ</p> <p>๒. สถานศึกษาต้องควบคุม กำกับ ดูแลให้ครูปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ ชุมชน สังคม สุภาพเรียบร้อย ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามหรือข่มเหงประชาชน ให้การต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ และต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนอยู่เสมอ โดยไม่กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	<p>๒.๓ ต้องไม่กลั่นแกล้ง กล่าวหา หรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความเป็นจริง</p>	<p>๑. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อทราบ ว่า ครูต้องไม่กลั่นแกล้ง กล่าวหาหรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความเป็นจริง หากมีพฤติกรรมไม่เป็นไปตามข้อกำหนดนี้ ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย และถูกลงโทษทางวินัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าเป็นเหตุให้ผู้อื่นเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง</p> <p>๒. สถานศึกษาต้องควบคุม กำกับ ดูแลให้ครูไม่กระทำการกลั่นแกล้ง กล่าวหาหรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความเป็นจริง ปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นไปตามกรอบข้อห้ามและข้อควรปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ</p>
	<p>ภัยบุคคล</p> <p>๑. ครู กับ ครู</p> <p>๓.๑ ต้องมีความสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมกัน</p>	<p>๑. ประชุมครูเพื่อให้ทราบ ว่า ต้องมีความสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมกันหรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ หากมีผู้ใดฝ่าฝืนต้องถูกลงโทษทางวินัยตามควรแก่กรณี</p> <p>๒. สถานศึกษาต้องควบคุม กำกับ ดูแลให้ครูไม่กระทำการเพื่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคี แต่ต้องมีความสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมกันหรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ</p>
<p>๒.</p>	<p>อุบัติเหตุ</p> <p>๑ สาเหตุเกิดจากอาคารเรียนอาคารประกอบ</p>	<p>๑. ตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟ โครงสร้างและส่วนประกอบอาคาร เดือนละ ๑ ครั้ง หรือตามความจำเป็น</p> <p>๒. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการดูแลรักษาอาคารสถานที่</p> <p>๓. ปฐมนิเทศนักเรียนที่มาเข้าเรียนใหม่ เกี่ยวกับอาคารสถานที่</p> <p>๔. ประชุมชี้แจงให้ความรู้ การดูแลรักษาเฝ้าระวังความปลอดภัยของอาคารเรียนอาคารประกอบ</p> <p>๕. จัดทำป้ายและแผนผังข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในจุดอันตรายทุกชั้นเรียน และมีแผนผังประกอบ</p> <p>๖. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันและซักซ้อมการเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง</p> <p>๗. และซ่อมแซมอาคารเรียน อาคารประกอบให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยอยู่เสมอ</p> <p>๘. แต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา</p> <p>๙. ติดตั้งกล้องวงจรปิดครอบคลุมทุกอาคารเรียน</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๒. สาเหตุเกิดจาก บริเวณภายใน สถานศึกษา	๑. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแล การรักษา ความปลอดภัยตลอดทั้งวัน ๒. จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้น และนำส่งสถานพยาบาล ๓. กำหนดควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปีนป่ายในที่สูง/บ่อน้ำ/ สระน้ำ อย่างเข้มงวด ๔. ดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย และบำรุงดูแลรักษาความสะอาด โดยรอบสถานศึกษาสม่ำเสมอ ๕. จัดให้มีป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ ๖. ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ สิ่งแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย ๗. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาและจุดเสี่ยง ๘. จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา ๙. จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย ๑๐. หลีกเลี่ยงการจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์กีฬาหรือเครื่องเล่นที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ๑๑. การเฝ้าชยยะ ให้เป็นเวลา
	๓. สาเหตุ เกิดจาก สภาพแวดล้อม ภายนอก สถานศึกษา	๑. สสำรวจสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลภาวะในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อหา แนวทางแก้ไข ๒. แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม ในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข ๓. ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๔. จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับ นักเรียน บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน
	๔. สาเหตุเกิดจาก เครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ต่าง ๆ เช่น เครื่อง ทำน้ำเย็น โทรทัศน์ พัดลม คอมพิวเตอร์ ฯลฯ	๑. ตรวจสอบ ทดสอบเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ต่างๆ ให้มี สภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ๒. ไม่ใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ไฟฟ้าต่างๆ ที่ชำรุด ๓. แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภทของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม ๔. จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ทุกครั้งหลังใช้ ๕. กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ได้ อย่างปลอดภัย ๖. เครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ ในห้องเรียน ให้ครูประจำชั้นหรือครูประจำห้อง รับผิดชอบ (เริ่มใช้ในปีการศึกษา ๒๕๖๑)

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๕. สาเหตุเกิดจากการเดินทาง ไป – กลับ ระหว่างบ้าน และสถานศึกษา	๑. สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการรับ-ส่งนักเรียน ตอนเช้าและเลิกเรียน ๒. กำกับ ดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยาน จักรยานยนต์ ขับขี่ให้ชิดทางซ้ายและเป็นแถว ๓. จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ – ส่ง ๔. แนะนำการเดินทางกลับบ้านอย่างเป็นระเบียบและให้พี่ดูแลน้อง ๕. ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎจราจร ๖. จัดครูเวรและนักเรียนคอยรับ – ส่งนักเรียนที่ประตูเข้าออก ๗. ในการรับ-ส่งนักเรียนให้รอรับ-ส่งหน้าโรงเรียนเท่านั้น
	๖. สาเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ และการนำนักเรียนไปร่วมกิจกรรม	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนไปทัศนศึกษานอกสถานที่โดยเคร่งครัด ๒. เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ๓. จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๔. จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๕. จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน/ป้ายบอกชื่อขบวนรถ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถยนต์ และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย ๙. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๑๐. จัดระบบดูแลความปลอดภัยนักเรียนอย่างใกล้ชิด ๑๑. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ๑๒. ตรวจสอบความเหมาะสมและความปลอดภัยของสถานที่ที่ไปทัศนศึกษา ๑๓. ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยท้องถิ่น ๑๔. ให้คณะกรรมการตรวจสอบสภาพรถขอเอกสารหลักฐานการตรวจสอบสภาพรถจากเจ้าของรถเพื่อความปลอดภัย ๑๕. ให้คณะกรรมการตรวจสอบสภาพรถตรวจปีสภาวะคนขับรถทุกครั้ง ๑๖. ครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียนทำประกันอุบัติเหตุทุกคน

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
๓.	สาธารณภัย ๑. อัคคีภัย	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ ๒. ให้ความรู้และจัดทำแผนซักซ้อมนักเรียนเกี่ยวกับการดับไฟ หนีไฟ ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๔. วางแผนรับสถานการณ์ไว้ล่วงหน้า ๕. จัดแหล่งข้อมูลที่สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือไว้ล่วงหน้า ๖. จัดตั้งสิ่งรกรุงรังในบริเวณสถานศึกษา ห้องเรียนและห้องต่าง ๆ ในอาคารเรียนอาคารประกอบ ๗. แจ้งเจ้าพนักงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุและตรวจสอบพยานหลักฐาน ๘. รายงานต้นสังกัดทราบทันที ๙. ให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้น กรณีเกิดอัคคีภัยกับบ้านนักเรียน
	๒. วัตภัย	๑. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๓. ตรวจสอบสภาพอาคารเรียนอาคารประกอบอย่างสม่ำเสมอ ๔. ตัดแต่งกิ่งไม้ ต้นไม้ ใกล้อาคาร ๕. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศอย่างสม่ำเสมอ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐภาคเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือ
	๓. อุทกภัย	๑. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๓. ตรวจสอบสภาพอาคารเรียนอาคารประกอบอย่างสม่ำเสมอ ๔. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศอย่างสม่ำเสมอ ๕. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๖. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐภาคเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือ
	๔. ธรณีพิบัติ	๑. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๓. ตรวจสอบสภาพอาคารเรียนอาคารประกอบอย่างสม่ำเสมอ ๔. ตัดแต่งกิ่งไม้ ต้นไม้ ใกล้อาคาร ๕. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศอย่างสม่ำเสมอ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐภาคเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือ

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
๔.	<p>อื่นๆ</p> <p>๑. การล้วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ ระหว่างนักเรียน</p>	<p>๑. แต่งตั้งกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และสถานที่จุดเสี่ยง โดยเฉพาะห้องเรียน ห้องน้ำ</p> <p>๒. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน</p> <p>๓. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน</p> <p>๔. ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง</p> <p>๕. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับขั้นโดยปกปิดเป็นความลับ</p> <p>๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือ โดยมีครูดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง</p> <p>๗. ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้ความช่วยเหลือดูแล</p> <p>๘. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพักเด็กและครอบครัว สถานีตำรวจ เป็นต้น</p>
	<p>๒. การทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย</p>	<p>๑. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมอบหมายครูประจำชั้น ครูแนะแนวสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล</p> <p>๒. จัดทำระบบเครือข่ายช่วยเหลือระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหา เกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๓. จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทรและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน</p> <p>๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างหลากหลาย</p> <p>๕. ประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ นักจิตวิทยาให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๖. ประสานพ่อแม่ ผู้ปกครองทันที เมื่อเกิดปัญหา เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยวิธีการต่าง ๆ</p>
	<p>๓. สารเสพติด</p>	<p>๑. จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เพื่อสร้างความตระหนัก และให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน</p> <p>๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๓. จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้อง เช่น งานศิลปะ ด้านดนตรี และกีฬา เป็นต้น</p> <p>๔. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัยเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา</p> <p>๕. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน</p> <p>๖. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกชมสื่อในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม</p> <p>๗. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาด ร่มรื่น สวยงาม เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้</p> <p>๘. ใช้มาตรการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ</p> <p>๙. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบแก้ไขปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา</p> <p>๑๐. คัดกรองและตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ</p> <p>๑๑. อบรมให้ความรู้ เรื่อง สารเสพติด กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๔. การอุปโภคบริโภคของนักเรียนในโรงเรียน	<p>๑. จัดให้มีชมรมคุ้มครองผู้บริโภคในสถานศึกษา (ออย.น้อย) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและสารปนเปื้อนในอาหาร และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร</p> <p>๒. จัดทำป้ายนิเทศ และกิจกรรมรณรงค์ ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องอุปโภคบริโภคอย่างถูกสุขอนามัย</p> <p>๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในโรงอาหารของโรงเรียน</p> <p>๔. จัดให้มีระบบกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย และจัดสร้างบ่อดักไขมัน</p> <p>๕. ในกรณีเกิดอุบัติเหตุจากการอุปโภคบริโภคของนักเรียน ให้ดำเนินการปฐมพยาบาลเบื้องต้นก่อนส่งต่อโรงพยาบาล</p> <p>๖. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ</p> <p>๗. จัดครูอนามัยอำนวยความสะดวกในการดูแลรักษาพยาบาลร่วมกับผู้ปกครองเพื่อรับทราบข้อมูลนักเรียน</p> <p>๘. รายงานเหตุการณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น</p> <p>๙. การทิ้งเศษขยะให้ทิ้งในถังขยะทุกครั้ง</p>
	๕. การทะเลาะวิวาทของนักเรียน	<p>๑. ดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๓. จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุการณ์ที่มีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่สารวัตรนักเรียน</p> <p>๔. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุ ผู้ได้รับบาดเจ็บให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบ และจัดเจ้าหน้าที่ดูแล โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ</p> <p>๕. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร. หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
	๖. การถูกล่อลวงและลักพา	<p>๑. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การตัดสินใจ การให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง รวมไปถึงทักษะการป้องกันตัวเองให้พ้นจากการถูกล่อลวงและลักพา</p> <p>๒. จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จัดเวรยาม เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา</p> <p>๓. ประสานงานกับชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง ในการสอดส่องนักเรียนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ</p> <p>๔. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ช่วยสอดส่องดูแล เพื่อป้องกันการถูกล่อลวงและลักพา</p> <p>๕. ให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการล่อลวงและลักพา และวิธีการป้องกันให้นักเรียนทราบทุกระยะ</p> <p>๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง เพื่อดำเนินการติดตามค้นหา</p> <p>๗. ขอความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการแจ้งเบาะแส</p> <p>๘. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	<p>๗. สื่อลามก อนาจาร</p>	<p>๑. ควบคุมดูแลการนำข้อมูลข่าวสารและสื่อบันเทิงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา</p> <p>๒. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดี และเหมาะสมในทางสังคมให้กับนักเรียน</p> <p>๓. จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่พึงามให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม</p> <p>๔. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตราควบคุมดูแล ตามแหล่งจำหน่ายและเผยแพร่</p> <p>๕. ดำเนินการตรวจค้นยึดสิ่งของและลงโทษ หากพบนักเรียนนำสื่อลามกอนาจารเข้ามาสถานศึกษา ติดต่อประสานงานผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรม</p> <p>๖. มอบครูประจำชั้น ติดตามและเฝ้าระวัง ภายหลังดำเนินการแก้ไขแล้ว เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาในระยะต่อไปมิให้เกิดขึ้น</p>
	<p>๘. อบายมุข</p>	<p>๑. กำหนดให้สถานศึกษา เป็นเขตปลอดอบายมุขทุกประเภท</p> <p>๒. จัดทำแผนผัง zoning เขตปลอดอบายมุขร่วมกับชุมชน</p> <p>๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และความตระหนักโทษภัยและปัญหาอบายมุขที่มีผลกระทบต่อการศึกษาและความเป็นอยู่ของนักเรียน</p> <p>๔. มอบหมายครูประจำชั้น ติดตามสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียน ในกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่มเสี่ยง ต้องรีบดำเนินการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเบื้องต้น</p> <p>๕. สํารวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุม โดยจัดทำเป็นข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อการประสานกับครูผู้รับผิดชอบ ผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๖. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน ค่าใช้จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์ การออกเที่ยวเตร่ หรือการทำกิจกรรมนอกบ้าน รวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีในครอบครัวไปในทางที่ไม่เหมาะสม</p> <p>๗. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนในการให้ข้อมูลข่าวสารและติดตามสอดส่องดูแลป้องกันมิให้นักเรียนไปมั่วสุมในแหล่งอบายมุขต่าง ๆ</p> <p>๘. จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง</p> <p>๙. เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา และให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจังร่วมกัน</p> <p>๑๐. จัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจตราตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ โดยการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	<p>๙. พฤติกรรมชู้สาวระหว่างนักเรียน</p>	<p>๑. ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการวางตัวคบเพื่อนต่างเพศ และจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา</p> <p>๒. มอบหมายครูประจำชั้น ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน</p> <p>๓. จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัยโปร่งไม่มีมุมอับ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน</p> <p>๔. กำกับติดตามดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของครูเวรประจำวัน</p> <p>๕. สร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนและโรงเรียนในการแจ้งเบาะแส</p> <p>๖. เมื่อนักเรียนประสบปัญหาให้สถานศึกษามอบหมายผู้รับผิดชอบสืบหาข้อเท็จจริงและดำเนินการแก้ไข ในกรณีที่เป็นปัญหาร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับขั้นตอน</p> <p>๗. ประสานงานเชิญผู้ปกครองมารับทราบปัญหา และร่วมมือช่วยกันแก้ไขปัญหาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม</p> <p>๘. ติดตาม กำกับ ดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม</p> <p>๙. กรณีนักเรียนตั้งครรภ์ระหว่างเรียน ให้หยุดการเรียน</p>
	<p>๑๐. อินเทอร์เน็ตและเกมส์</p>	<p>๑. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสาร ภัยจากสื่ออินเทอร์เน็ต</p> <p>๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้างแรงบันดาลใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์</p> <p>๓. ประสานความร่วมมือ ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน กวดขัน ดูแล ตามแหล่งสถานบันเทิง ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกมส์ เป็นต้น</p> <p>๔. ครูฝ่ายปกครองและครูที่ปรึกษากำกับ ติดตาม การมาเรียนของนักเรียนและประสานกับผู้ปกครองในการเดินทางไป – กลับระหว่างบ้านและโรงเรียน</p> <p>๕. จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่นักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน และให้ครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด</p> <p>๖. ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมาอบรมให้ความรู้ในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต</p> <p>๗. จัดอาสาสมัครนักเรียนคอยตรวจสอบการใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ต่างๆ</p> <p>๘. ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อติดตามตรวจสอบร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกมส์ที่ให้บริการนักเรียนช่วงเวลาเรียน</p> <p>๙. ไม่อนุญาตให้นักเรียน เล่น Faecbook หรือ Line ที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงกับโรงเรียน</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๑๑. ด้านสุขภาพ อนามัยของ นักเรียน	<ol style="list-style-type: none">๑. สร้างองค์ความรู้ให้แก่ครู และบุคลากร ในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน การป้องกันมลภาวะจากสิ่งแวดล้อมการป้องกันไม่ให้เกิดโรคต่าง ๆ ให้ระบาดมากขึ้น๒. จัดทำมาตรการบริหารจัดการขยะในสถานศึกษา๓. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานให้ชัดเจน๔. ตรวจสอบสุขภาพนักเรียนอย่างน้อยปีละครั้ง ประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแออย่างใกล้ชิด๕. ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาด๖. แจ้งผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในกรณีมีโรคติดต่อเกิดขึ้นในโรงเรียน๗. จัดน้ำดื่ม น้ำใช้ให้ปลอดภัยรวมทั้งระบบกักเก็บน้ำและระบบการจ่ายน้ำให้ถูกสุขอนามัย๘. มีส่วนที่ถูกล้างสุขอนามัย๙. มีอุปกรณ์และสถานที่สำหรับล้างมือ และให้ความรู้ในการล้างมือของนักเรียนอย่างถูกวิธี๑๐. ควบคุมความสะอาดในการปรุงและจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ๑๑. จัดสถานที่และบริเวณสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ๑๒. จัดทำสถานที่ล้างทำความสะอาดภาชนะใส่อาหารให้ถูกสุขลักษณะ
	๑๒. ด้านสัตว์มี พิษ	<ol style="list-style-type: none">๑. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่น ตัดแต่งกิ่งไม้ กำจัดแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเพื่อให้มีความปลอดภัยแก่นักเรียน๒. ให้ความรู้แก่ครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์มีพิษ ตลอดจนวิธีการป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีได้รับพิษ๓. จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น บริเวณรั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเบื้องต้น๔. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และการป้องกันโรคจากสัตว์ต่างๆ๕. จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น กรณีที่ได้รับพิษจากสัตว์มีพิษ๖. จัดทำแผนฉุกเฉินและการฝึกซ้อม โดยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๑๓. สรุป มาตรการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ด้านภัยที่มีสาเหตุ เกิดจากด้านอื่น ๆ	๑. จัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ๒. จัดให้มีครูเวรรักษาความปลอดภัย ๓. จัดให้มีแผนป้องกันภัย ๔. จัดให้มีบริการให้คำปรึกษา ๕. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะในการคิดวิเคราะห์แก้ไข้ปัญหา ๖. จัดให้มีป้ายนิเทศให้ความรู้เกี่ยวกับสื่อต่าง ๆ ๗. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอรับความ ช่วยเหลือทันที ๘. จัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ครู นักเรียน ผู้ปกครองเพื่อหาแนวทาง วางแผนป้องกันและแก้ไข

๔. การประเมินผลมาตรการป้องกันภัย

ให้จัดประชุมทบทวนและสรุปผลการดำเนินมาตรการป้องกันภัยของของข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในส่วนของสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หลังปิด
ภาคเรียนที่ ๒ ของปีการศึกษา เพื่อดำเนินการ ดังนี้

๑. หากมีการเปลี่ยนผู้รับผิดชอบที่สำคัญหรือปรับเปลี่ยนมาตรการป้องกันภัยที่มีผลกระทบต่อมาตรการ
ป้องกันภัยฉบับเดิมจะได้จัดส่งมาตรการป้องกันภัยที่ได้แก้ไขแล้วจัดส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานจัดเก็บแผนฉบับเดิมต่อไป

๒. เมื่อเกิดเหตุไม่พึงประสงค์ทุกครั้ง ให้ตรวจสอบเบื้องต้นว่ามีมาตรการป้องกันภัยหรือไม่ และได้ปฏิบัติ
ตามมาตรการป้องกันภัยหรือไม่ รวมถึงให้ตรวจสอบมาตรการป้องกันภัยที่กำหนดไว้ว่าครอบคลุมเหตุที่เกิดขึ้นหรือไม่
หากยังไม่ครอบคลุมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะได้มีการปรับปรุงมาตรการป้องกันภัยเป็นปัจจุบันและทันต่อเหตุการณ์

๓. ในการดำเนินการมีการใช้งบประมาณทั้งด้านบุคลากรและทางการเงินงบประมาณมากน้อยเท่าใด
อย่างไร จะได้ดำเนินการขอรับการจัดสรรงบประมาณดำเนินการต่อไป
